

7873.

Forslag om Nedsættelse af Fællesudvalg.

7874.

er min inderlige Overbevisning, at der er ingen Handling fra Folkethingets Side, der vil se smukkere ud, end dette Forsøg paa at se at blive enige med vore bedre stillede Medborgere i det andet Thing. Jeg havde ønsket, at de, der havde en større Del af Livets Goder, havde været mere tilbøjelige til at tage dette Spørgsmaal op, men det kan naturligvis aldeles ikke forhindre mig fra at reise Spørgsmaalet, og jeg skal derfor tillade mig i god Overensstemmelse med den Hensigt, med hvilken jeg tiltraadte Erklæringen af 14de Juli angaaende det foreliggende Lovforslag, at anbefale mit før fremsatte Forslag til Thingets Velvilje.

Formanden (Krabbe): Der er altsaa fremsat Forslag om, at dette Thing skal beslutte, at der nedsættes Fællesudvalg, og at det for sit Vedkommende skal vedtage, at dette Udvalg skal bestaa af 18 Medlemmer, 9 valgte af hvert Thing. Da Sagen er anmeldt allerede tidligere i dette Møde, har jeg ikke taget i Betænkning at lade Forhandlingen derom foregaa nu, og skal jeg, hvis ingen Indsigelse derimod fremkommer, ogsaa lade Afstemningen foregaa i dette Møde.

Tang: Ja, det gaar vistnok de fleste Medlemmer her i Thinget, som det gaar mig, at vi ønske at komme hjem herfra snarest muligt, og det hellere idag end imorgen, og at vi synes, at Samlingen i Grunden har været altfor længe. Men jeg kan dog ikke i Betragtning af den Sag, der her er kommet frem, andet end ønske, at der kunde komme Noget ud af Sagen, og at vi maatte holde ud de saa Dage som denne Sag vilde trække Samlingen længere ud ved igjen at gaa i Udvalg. Jeg mener nemlig, at de Embedsmænd, som her er Tale om, trænge saare haardt til et lille Tillæg, og jeg vil sige rent ud, at i mine Dine er det Synd og Skam, hvis man ikke giver de lavest lønede Embedsmænd et Tillæg. Nu er der jo en stor Forskel mellem Thingenes Forslag, og de, der ere nærmest ved at faae Tillæg, ere de, som have indtil 2,500 Kr., men, hvis vi kunde mildne Landstingets Hjerte, selv om vi skulde gaa til de 3,000 Kr., saa var det vel værd at forsøge, og vilde Landstinget dog ikke lade sig mildne, saa finder jeg dog, at Udsendinge her fra Thinget i et Fællesudvalg burde lægge Udsendinge fra Landstinget alvorligt paa Sinde, at det er Synd imod Embedsmændene med de smaa Lønninger, at man Ingenting vil give dem. Hvad kunne de, som have over 2,500 Kr., tabe ved, at

de, som trænge saa uhyre haardt, som sidde med Kone og Børn og ikke have Smør at komme paa Brødet, dog fik et lille Tillæg. — Jeg spørger de Herrer, der have Mod til at negte dem dette, om de ikke selv gjerne ville have Smør at komme paa Brødet. Naar de ville tænke sig i disse Mænds Stilling, saa tror jeg nok, det vil være paa sin rette Plads at anvende det gamle Ord: Alt, hvad I ville, at Andre skulle gjøre imod Eder, gjører ogsaa I det imod dem! Jeg kan altsaa ikke Andet end af Hensyn til de Embedsmænd, der sidde i en saa ussel og knap Stilling, at anbefale det fremkomne Forslag paa det Allervarmeste. Her er Ingen af os, som ikke veed Vædd om, hvorledes der sidder Mænd i Embeder med Kone og Børn og med en Løn af nogle saa Hundrede Kroner, og at de sidde næsten værre i det paa Grund af deres Stilling, end om de vare jævne Arbeidsmænd. I Betragtning heraf maa jeg paa det Varmeste anbefale, at der nedsættes et Fællesudvalg. Jeg finder, som sagt, at det var rent ud baade Synd og Skam, dersom vi vilde lukke vor Haand for vore trængende Brødre.

Formanden (Krabbe): I det jeg spørger, om flere ønske at udtale sig, skulde jeg advare imod at komme ind paa Realiteten af Lovforslaget, da den ikke foreligger til Behandling.

Berg: Det var et Udtryk i det Foredrag, vi hørte af det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som gav mig Anledning til at tage Ordet. Det erede Medlem mente at kunne udtale, at der ikke var nogen fornuftig Mening fra Folkethingets Side i at indstille og vedtage det Forslag, som blev vedtaget sidst. Jeg veed ikke, hvilken Mening andre Medlemmer kunne have havt ved at stemme for det Forslag; men jeg kan kun sige, at den Mening, jeg havde, troede jeg dog i sin Almindelighed at være fornuftig, og det er naturligt den, at vi ønskede, at de 5,000 Embeds- og Bestillingsmænd skulde have det omhandlede Tillæg. Hvorledes ser det ud her i Thinget? Det store relative Flertal i Thinget vil ikke unde dem Nogetsomhelst, og en anden Side i Thinget vil i Virkeligheden heller ikke unde dem Noget, fordi de ville have Betingelser tilføjet, som slet ikke kunne gennemføres. Hvad Landstingets Stilling angaar, ser jeg ikke rettere, end at det har givet sin Mening tilkjende ved den Maade, hvorpaa det har vedtaget Lovforslaget, og ved den Maade, hvorpaa det derpaa